

vakkende, end jeg tidligere var. Man beråbe sig imidlertid ikke paa de Confirmander, som tye hen til Kjøbenhavn og til Kjøbstæderne for at blive confirmerede, thi de tye ikke alene derhen om Sommeren, men ogsaa om Vinteren. (Flere Stemmer: Men dog meest om Sommeren!). Ja, mest om Sommeren, men dog ogsaa om Vinteren. Man finder overhovedet, at der altid er en Tilstrømning til de Sogne, hvor man troer, at Confirmationen lettest finder Sted, hvor der ikke stilles saa strenge Fordringer. Jeg har seet Exempler paa, at man i vore Kjøbenhavnske Skoler har fundet Elever fra Landet indførte i Protokollerne som gaaende i Skolen, for at blive confirmerede her, men de kom sjældent i Skolen og hørte til de allerfletteste Børn, der vare der, idet de neppe kunde stave sig frem. Der kommer i denne Henseende mange forskjellige Forhold i Betragtning, og navnlig søger man, som sagt, at faae Børnene frem der, hvor man troer, man lettest kan faae dem confirmerede. Hvad mig angaaer, da gør det Dasse, som bestandigt stærkere har udtalt sig, og de mange Stemmer, der nu ogsaa her i Forsamlingen have løst sig for Sagen, mig saa tvivlsom med Hensyn til, hvad jeg endelig vil stemme for, at jeg fortiden ikke skal have Noget imod, at Sagen gaaer til anden Behandling.

Cornelius Petersen: Det ærede Thing vil vist have fornummet, at dette er en Sag, som i Særdeleshed interesserer Landboerne, hvilket jo kommer af, at de, der have Skoen paa, føle dens Tryk. For mit personlige Bedkommende er det mig slet ikke om at gjøre, om mine egne Børn blive confirmerede i deres 14de eller i deres 15de Aar, men hvad der ogsaa er mig meget om at gjøre, er den lange Wei-

til Stedet, hvor Confirmationensunderviisningen gives. Naar man, hvad der kan træffe for Enhver, har sygelige Børn, navnlig Pigebørn, saa er det vist en meget ubehagelig Sag om Vinteren at faae dem til Confirmationens-Underviisning fra Anner-Sognet. Jeg kan desuden godt forstaae, og man maa vistnok undskyldes det, at den fattige Deel af Befolkningen onsker sine Børn confirmerede saavel om Sommeren som om Vinteren, for at de kunne hjælpe til at tjene Livets Fornødenheder, og der er saaledes meget forskjellige Bevæggrunde, der tale for denne Sag. At det ikke skulde være saa godt at foretage Confirmationens-Forberedelsen om Sommeren som om Vinteren, kan der jo være Noget i, men jeg kan ikke skjønne, at dette med Hensyn til Børnene kan have Noget at betyde, naar Forældrene finde det rigtigt, at de skulle forberedes om Sommeren; jeg er mere bange for, at det skulde forstyrre de ærede Geistlige, naar de om Sommeren skulde have med denne Sag at gjøre. Imidlertid er Sagen, som jeg har tilladt mig at ytre, paatrængende nødvendig, og jeg haaber, at den vil gaae godt igennem det ærede Thing, og at den høitærede Cultusminister virkelig vil befordre den saameget som muligt, selv om alle Danmarks Bisopper skulde fraraade det.

Rettelse.

Nr. 65, Sp. 997, Lin. 19 f. n. indsettes foran Ordene „derimod o. s. v.“ **Krigsministeren.**